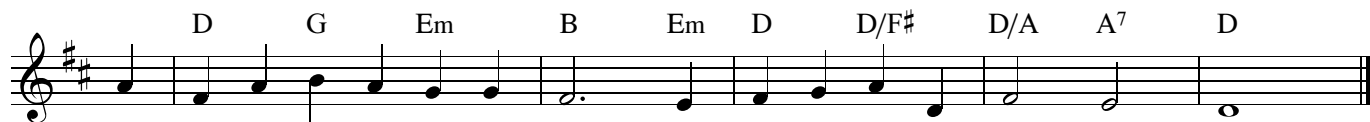

5

Er vetrarnóttin nístir lönd

1. Er vetr - ar - nótt - in níst - ir lönd og nýtt fer kirkj - u - ár í hönd
 2. Þó myrk sé nótt hann með oss er sem mennsk - a hag - i vald - i sér.
 3. Það enn á ný um fold - u fer og flyt - ur mild - i Guðs með sér.
 4. Um síð - ir ver - öld veg sinn fer. Þá veit oss, Guð, að lif - um vér

- í von og lotn - ing lít - um vér það ljós á jörð sem tendr - að er.
 Oss boð - in fær - ir kert - a - krans um kom - u Jes - ú, ljós - ið hans.
 Hvert kert - a - log er lof - orð slíkt að líf vort allt sé hon - um vígt.
 Það kirkj - u - ár sem aldr - ei dvín er ei - líft ljós þitt bjart - ast skín.